

Kristin Asbjørnsen: På hjemmebane i Afrika

07. mars 2018, kl. 17:17

LILLEHAMMER/OSLO: 9. mars slipper hun sitt første album på fem år.

– Jeg har aldri før gått i så nær dialog med en konkret vestafrikansk musikktradisjon som på dette albumet. Selv om musikken ble laget ved klaveret, komponerte jeg med det 21 strengers harpeliggende kora-instrumentet i tankene. Og for første gang er utdrag av mine tekster oversatt til mandinka-språk, som en sentral bestanddel på flere av sangene.

Selv om Kristin har skrevet all tekst og musikk, har hun her arbeidet tett med gitaristen Olav Torget, en slags musikalsk høyre hånd gjennom mange år. Sentral på akkurat dette albumet er også den gambiske griot og kora-musikeren Suntou Susso. Ikke bare spiller han. Han er også vokalt medvirkende og samsynger på mandinka med Kristin. Kristin, Suntou og Olav er en trio, men albumet suppleres også av perkusjonist Anders Engen og vokalist Monica Ifejilka.

Tilpasninger

ALBUM: Omslaget til Kristin Asbjørns nye plate, "Traces of you". **Foto:** Hans Fredrik Asbjørnsen

– Er CD-en en ren innspilling av bestillingsverket?

– Uttrykket og låtvalget bygger på den opprinnelige konsertversjonen, men albumet er ingen live-konsertdokumentasjon. Jeg ønsket å tilnærme meg hver låt på nytt i albumformatet. Musikkopplevelse på en konsert og gjennom et opptak er ulike størrelser. Albumet er jobbet fram over lang tid i studio med mye utforskning. Jeg maler med tynnere penselstrøk og har filtrert sangene i en annen form for nærstudie. Hvordan jeg skulle legge meg uttrykksmessig i forhold til et nærværende vokaluttrykk, de ulike musikalske dialogene og det klanglige uttrykket, har vært et stort forskningsarbeid. Her har lydmaestro Ulf Holand vært svært viktig samarbeidspartner. Jeg har ønsket å videreføre det nakne kammermusikalske uttrykket og samtidig skape dybder i uttrykket, slik at stadig nye nyanser og avtrykk kan fornemmes. Av kunstneriske hensyn byttet jeg også kora-musiker i prosessen, fra senegalesiske Ablaye Cissoko til gambiske Suntou Susso.

– Skjønner du hva du synger på mandinka?

– Setningene er en oversettelse av mine egne tekster, så innholdet står klart. Men jeg kan ikke språket, ord for ord. Mandinka språket er godt å synge på for meg, har rik stofflighet og er vakkert. Og det snakkes slik det skrives. Jeg får ha tillit til min mandinka-musiker som lærte meg uttalen.

Åpner et rom

KOMPROMISSLØS: Kristin Asbjørnsen har alltid lyttet til det hun selv ønsker og ikke gått for den kjappe og billige vegen til suksess. Foto: Hans Fredrik Asbjørnsen

– Hvorfor er du så tiltrukket av vestafrikansk musikk?

– Vestafrikansk musikk er veldig mye forskjellig, men det er noe i den musikalske tradisjonen som berører meg dypt. Et kjennetegn er det ofte mantra-aktige uttrykket, at

motiver spilles om og om igjen. De lyriske melodiene, lydkildene og rytmene skaper et åpent rom for meg. Jeg har aldri før arbeidet med kora-instrumentet, men behovet vokste fram i meg over tid, jeg ønsket det lyse, sildrende uttrykket som en ny klang til mine sanger. Strengene på kora er stemt på en helt spesiell måte. Vi har måttet forske mye for å forstå våre ulike musikalske tradisjoner, for å faktisk kunne samskape.

– Under DølaJazz skal dere ha konserten i Lillehammer kirke; er det et godt rom for denne musikken?

– Ja, det tror jeg absolutt. DølaJazz ønsket selv sterkt å bruke Lillehammer Kirke. De første konsertene med materialet har primært vært i kulturhus-lokaler, men jeg har også hatt kirkekonsserter med stoffet og Lillehammer Kirke er et godt og åpent rom å komme til.

– Hvorfor tittelen "Traces of you"?

– Det betyr "spor av deg", eller "avtrykk av deg", og sangene handler om hvordan vi bærer med oss hverandre, det nærværende og levende møtet, men også om fravær, det bortvendte, tapserfaringer. Sangene står i denne dialogen; som vare fornemmelser om nærvær, tilhørighet og kjærlighetens omdannelser.

Tyskland og Frankrike

– Hvordan har du opplevd mottakelsen av bestillingsverket?

– Tilbakemeldingene har vært veldig gode. Jeg kom nylig tilbake fra turné i Tyskland med plateutgivelse og konserter. Mange reiser i timevis for å gå på konsert. Tyskland har en sterk tradisjon når det gjelder jazz, og der regnes jeg som jazzmusiker. Musikken min har i mange år blitt lyttet til på ulike måter i Tyskland og Frankrike, det er rikt. I Tyskland har de en rik gospel tradisjon, og mange der har vokst opp med de spirituals sangene som jeg har jobbet med, sanger som har vært ukjente i Norge. I Frankrike hører de tydeligere den vestafrikanske impulsen i min musikk.

– Ser du på deg selv som jazzmusiker?

– Jeg søkte til jazz fordi jeg trengte å utvide min egen tilnærming til musikk, jeg ønsket å utvide håndverket som improviserende musiker. Egentlig er jeg ikke opptatt av sjangerne. Jeg ser på meg selv som en improviserende sanger som har tilnærmet meg musikkuttrykk som jeg berøres av. Det er måten jeg omformer andre impulser til mitt uttrykk som er viktig.

Lever videre

- Er de tidligere bandene dine, Krøyt og Dadafon, historie?
- Dadafons 20-årsjubileum i fjor forsvant i stillhet. Men flere av sangene holdes levende i meg, tidvis henter jeg inn enkeltsanger til mitt faste band. Vi har aldri formelt oppløst Dadafon, men det ble naturlig at jeg videreførte som soloartist. Mange etterspør også Krøyt, vi hadde et markert musikalsk uttrykk. Erfaringene i det arbeidet bærer jeg med meg. Det fine er at jeg nå stadig får assosiasjoner til Krøyt-klanger også i Traces of You uttrykket, gjennom den rike, dype klangverdenen til gitarist Olav Torget. Det gir gode fornemmelser av linjer i mitt eget virke.
- Du har som musiker aldri villet gå på akkord med deg selv; er du fremdeles like kompromissløs?
- Jeg står i et livslangt prosjekt der jeg prøver å ha tillit til mine prosesser. For meg handler det mye om fordypning. Jeg tror på prosessene som skjer i meg selv og som står i nær dialog med musikken min. Kompromissløsheten har gjort at jeg også har sagt nei til store bestillingsverk fordi det ikke har vært mulig av kunstneriske hensyn der og da. Da jeg sa ja til å skrive "Traces of you", var det fordi jeg selv kunne styre framdriften og bestemme når det musikken var klar for scene og på hvilken måte, sier Kristin Asbjørnsen.